

ligt den sande Middelpriis for Aarets Afgrøde, saa maa forandrede Forhold ogsaa udfordre forandrede Regler for den Fremgangsmaade, der skal følges, naar Hensigten skal kunne opnaaes.

Heller ikke med Hensyn til Tiden, da Capitelstarten skulde sættes, har der stedse været de samme Bestemmelser. Danst Lov bestemmer omtrent samme Tid, som nu er foreslaaet i § 2. Til een Tid bestemtes den tidligere, til en anden Tid endog før Høsten, Tiden da den nu fastsættes, har ogsaa først fra Aaret 1812 havt nogen Indsydelse paa Tiden, da Tiendeeierne erholde deres Vederlag; thi i Aarene fra 1796 til 1812 blev Beløbet for deres Tiende fastsat for 5 Aar ad Gangen, efter Gjennemsnittet af de sidste 10 Aars Capitelstart, og det erlagdes da til 1ste Januar uagtet Aarets Capitelstart ogsaa da først blev sat den 1ste Februar. 1812 blev saaledes Terminen for Udredelsen af Tiendevederlaget udflydt fra 1ste Januar til 1ste Februar overalt hvor Tiendeyderne valgte at betale efter hvert Aars egen Capitelstart. Man kan altsaa heller ikke her beraabe sig paa Olden eller Uforanderligheden i denne Henseende. Naar man indvender, at Tiendeeierne ikke kunne være tjente med at vente 2 Maanedes længere paa deres Vederlag, saa formenes det dog kun at kunne forvolde Enkelte af disse et muligt Savn i det første Aar; thi siden vil det jo være dem ligegyldigt, om deres Finantsaar regnes fra 1ste Februar eller fra første April.

At Indberetningen om Priserne i September Maaned falde bort, vil dog vistnok efter nærmere Overveelse findes velgrundet, naar de forandrede Forhold med Hensyn til vort Lands Jordbrug tages med i Betragtning. Det vilde være en meget daarlig Landmand, som nu gav sig til at anvende September Maaned til Lærkning af mere end netop Sædekorn, thi Markarbeidet er nu mere end tidligere høist paatrængende i denne Maaned. Havde Tiendeeierne endnu taget Tienden paa Marken, vilde de ligesaa lidet have villet eller kunnet udterfse noget af den til Salg i September

Maaned. Der er derfor i denne Maaned ikke nogen Handel med Sød fra sidste Høst, og det er altsaa ikke rigtigt at fordre Indberetninger for denne Maaned. Udvalgets Fleertal (S. Christensen, Gomard, J. A. Hansen, L. Hansen, Johansen, K. P. Larsen og Sønderby) tilraader derfor ogsaa § 2 og 3.

Skulde imidlertid Thinget finde saa stor Betænkelighed ved at udsætte Capitelstartens Sættelse i 2 Maanedes, at det derfor skulde foreskaffe § 2, foreslaaer Fleertallet (ogsaa K. Olsen) at Indberetningerne for September Maaned bortfalde.

For at virke til, at de i Spørgsmaalet om Capitelstartens Størrelse Interesserede ikke altfor meget skulde lade sig bestemme af denne deres egen Interesse ved Afgivelsen af deres Indberetninger, bestemtes det i 1820, at Indberetningerne kunde bekjendtgjøres, og da dette endnu ikke befandtes tilstrækkeligt, befaledes det 1837, at de skulde bekjendtgjøres. Dette skal dog ikke ske, før Capitelstarten er sat, og man faaer ei heller de enkelte Maanedes Bøta fra Vedkommende, men kun en Gjennemsnitsangivelse af samtlige deres 5 Bøta. Hele Udvalget er enigt om, at det er ønskeligt at gaae endnu eet Skridt videre ved at bestemme, at de enkelte Maanedesberetninger offentliggjøres strax efter deres Afgivelse, da derved først den tilstgiede Nytt af Offentligheden fuldstændig kan bevirkes.

Den nærværende Inddeling af de Districter for hvilke Capitelstarten sættes, er følgende: Sjællands Stift; Halsed Amt; Maribo Klosters og Aalholms Amter; Nykjøbing Amt; Fyens Stift; Bendsyssel og Hanherreder; Thy og Morsø; Viborg Stift; Aarhus Stift; Ribe Amt; Vejle Amt og Ringkjøbing Amt.

Der er saaledes flere Stæder meget smaa Districter, f. Ex. Lolland-Falsters Stift er deelt i 3 Districter, medens derimod det store Sjællands Stift, bestaaende af 5 Amter, kun udgjør eet District. Det lader sig ikke nægte,